

Jakakaa Hyvät Uutiset, Te voitte pelastaa Elämiä kuten tämä Todistus osoittaa

KORJATTU VERSIO... JAKAKAA HYVÄT UUTISET... TE VOITTE PELASTAA ELÄMIÄ KUTEN TÄMÄ TODISTUS OSOITTA

11-vuotias poika laittoi päälleen lämpimät talvivaatteensa ja sanoi isälleen: "Isä, minä olen valmis!" Hänen isänsä, saarnaaja paikallisessa kirkossa, kysyi häneltä: "Valmis mihin?" "Isä, on aika mennä ulos ojentamaan lehtisiämme." "Poika, ulkona on hyvin kylmää ja sateista."

Lapsi vaikutti hämmästyneeltä isänsä vastauksesta ja sanoi: "Mutta isä, ihmisten tulisi tietää, kuka Jumala on, jopa sateisina päivinä." "Poika, minä en ole menossa ulos tässä säässä." Täynnä toivoa, lapsi kysyy häneltä: "Voinko mennä yksin? Isä, pyydän!"

Hänen isänsä ajatteli, ettei hän pääsisi kovin pitkälle ja sanoi: "Okei, poika, voit mennä. Tässä ovat lehtiset, mutta ole varovainen." "Kiitos, isä!" Poika juoksee ulos ja kävelee pienen kaupunkinsa katujen halki. Hän ojentaa lehtisiä melkein kaikille, joita hän tapaa. Kahden tunnin sateessa ja kylmässä kävelemisen jälkeen hän oivaltaa, että hänellä on vain yksi lehtinen jäljellä.

Hän pysähtyy kadunkulmaan odottamaan seuraavaa ohikulkijaa, mutta kadut ovat jo tyhjiä. Määrätietoisena antaa pois tämä viimeinen lehtinen, hän menee ensimmäisen edessään olevan talon ovelle. Hän soittaa ovikelloa useita kertoja, mutta kukaan ei avaa ovea. Kun poika viimeinkin päättää lähteä, hän muuttaa mielensä jälleen ja tulee takaisin. Tällä kertaa hän ei vain soita ovikelloa, vaan hän alkaa koputtamaan oveen polvillaan. Viimein ovi avautuu!

Aikuinen nainen ilmestyy. Hän kysyy pojalta ystävällisellä äänellä, surullisella ilmeellä: "Mitä voin tehdä sinun hyväksesi, rakas lapsi?" Loistavin silmin ja suloisella hymyllä lapsi vastaa: "Rouva, olen pahoillani, että häiritseen teitä, mutta minä vain halusin kertoa teille, että JUMALA rakastaa teitä ja minä myös haluan antaa teille minun viimeisen lehtiseni, jossa lukee kuinka paljon JUMALA todella rakastaa teitä." Poika antoi hänelle lehtisen ja lähti. "Kiitos sinulle, poikani, Jumala siunatkoon sinua!"

Seuraavana sunnuntaiaamuna saarnaaja kysyi ennen Sunnuntain jumalanpalvelusta: "Onko kirkossa ketään, jolla on todistus ja joka haluaisi jakaa sen kaikkien kanssa?" Nainen takarivistä tulee eteenpäin. Hänen äänensä on pehmeä ja ystävällinen ja hänen silmänsä loistavat outoa hehkua: "Kukaan täällä ei tunne minua. En ole koskaan ollut täällä aikaisemmin. Viime viikkoon asti minulla ei ollut mitään kiinnostusta Jumalaa kohtaan, enkä elänyt kristittyinä, vaikka synnyin kristittyyn perheeseen. Jonkin aikaa sitten minun aviomieheni kuoli ja jätti minut yksin ja toivottomaksi.

Viime viikolla päivänä, joka oli niin kylmä ja sateinen, minun sydämeni oli murtunut, peruuttamattoman epätoivoinen elää enää! Tuona päivänä tunsin, että olin saavuttanut elämänmatkani pään. Otin tuolin ja köyden ja meni taloni katon luo. Kun olin seisomassa tuolilla, sidoin solmun ja laitoin köyden kaulani ympärille. Juuri, kun olin kolauttamassa tuolia pois, kuulin ovikellon soivan ja sitten kovia koputuksia ovelteni. Ajattelin odottaa minuutin, sitten tämä vierailija lähtisi.

Odotin, odotin... mutta koputukset tulivat voimakkaammiksi ja voimakkaammiksi. Se oli niin äänekästä, etten voinut sivuuttaa sitä. Ihmettelin, kuka se voisi olla? Kukaan ei koskaan tule lähelle oveani, eikä kukaan koskaan tule katsomaan minua! Löysäsin köyden kaulaltani ja sitten juoksin ovelle...

Kun ”pikkuenkeli”, joka toi minulle Hyviä Uutisia, oli mennyt, suljin oven ja luin huolellisesti kirjoitetun viestin jokaisen sanan. Minun sydämeni oli täynnä selittämätöntä iloa! Minä en enää tarvinnut köyttä enkä tuolia. Aivan kuten voitte nähdä... Minä olen nyt hyvin iloinen kuningasten Kuninkaan tytär, Herramme JEESUKSEN!

Minä kiitän Herraa siitä, kun Hän lähetti minulle tämän ”Jumalan pikkuenkelin”, joka tuli juuri ajoissa. Eikä vain pelastamaan tämän minun kallisarvoisen elämäni, vaan itse asiassa myös pelastamaan minut ikuisilta ongelmilta, joita minä olisin käynyt läpi helvetissä.”

Kirkossa kaikki ihmiset itkivät. Nyyhkyttävä saarnaaja astui alas korokkeelta, meni ensimmäiseen penkkiriviin ja otti rakkaan poikansa käsivarsilleen.

*****

Oletko sinäkin myös epätoivoinen ja yksin? Kuuntele sitten, mitä Isä Jumala sinulle sanoo...

”Kaikki, mitä sinun tarvitsee tehdä, on vain kääntyä Minun rakastaville käsivarsilleni ja sanoa...
’Kyllä, Herra. Tänään minä annan Sinulle elämäni, sellaisena kuin se on, tänään minä luovutan sieluni Sinulle. Anna minulle anteeksi paha elämä, jota olen viettänyt, anna minulle anteeksi se, mitä olen tehnyt muille ja auta minua antamaan anteeksi se, mitä he ovat minulle tehneet. Tule minun sydämeeni, Jeesus, ota haltuusi tämä sotku, jota minä kutsun elämäkseni. Minä luovutan sen Sinulle.’”

”Minun lapseni, sano tämä sydämestäsi käsin ja Minä tulen halaamaan sinua ja johdattamaan sinut kunniakkaaseen tulevaisuuteen. Kyllä, Minä teen sinulle tämän lupauksen... Luovuta elämäsi Minulle ja Minä tulen antamaan sinulle Minun toivoni. Minä tulen poistamaan sokeuden suomukset silmiltäsi, katkeruuden veitset, jotka yhä ovat sydämessäsi. Minä tulen parantamaan nämä haavat ja asettamaan sinut korkealle vihollistesi yläpuolelle. Sinä tulet kukistamaan menneisyyden paholaiset, eikä heidän pelottelemisensa enää tule pelottamaan sinua. Tule, aseta kätesi Minun käteeni. Tule, sinä kuulut nyt Minulle. Jättäkäämme tämä menneisyyden vankila yhdessä ja astukaamme uuden päivän kunniakkaaseen valoon... Tule.”

Rakas Ystävä... Pyydän, älä pidä tätä viestiä vain itselläsi! Älä ole peloissasi levittää sitä! Jumala sinua siunatkoon! Amen